

COMTE ANALYSEBYRÅ

Multivariate analyser - Kommunelederundersøkelsen 2010

Integrerings- og mangfoldsdirektoratet

Innholdsfortegnelse

1: Innledning.....	2
2: Vurdering av anmodningsnivået	5
Oppbygning av analysen.....	5
Resultater	6
Forskjeller etter kommunestørrelse.....	6
Kapasiteten i det kommunale tjenestetilbudet.....	7
Erfaring med integrering spiller inn.....	8
Forskjeller etter IMDi-regionene.....	9
3: Størrelsen på integreringstilskuddet for voksne	11
Oppbygning av analysen.....	11
Resultater	12
Tidligere bosetting av flyktninger slår positivt ut.....	12
Vurdering av arbeidsmarkedet i kommunen spiller også en rolle	13
4: Tilgang på boliger	14
Oppbygning av analysemodell	14
Resultater	15
Sentralitet og tilgang på boliger	15
Arbeidsmarkedet en annen viktig faktor.....	16
5. Oppsummering av resultater	18

1: Innledning

Comte Analysebyrå har på oppdrag fra Integrerings- og mangfoldsdirektoratet gjennomført en kommunelederundersøkelse blant ordførere, rådmenn, og stabs- og økonomisjefer i norske kommuner. Formålet med undersøkelsen har vært å kartlegge kommunale leders holdninger knyttet til bosetting og integrering av flyktninger i Norges kommuner. I dette notatet presenterer vi resultatene fra de mer dyptgående analysene – de såkalte *multivariate analysene* – av dette datamaterialet.

Ettersom det er frivillig å bosette flyktninger som har fått oppholdstillatelse, er det viktig at "temperaturen" til temaet i de forskjellige kommunene måles jevnlig, slik det gjøres gjennom den årlige kommunelederundersøkelsen. Det er imidlertid også viktig å ha en dypere forståelse av holdninger blant kommuneledere knyttet til bosetting av flyktninger, blant annet med tanke på å identifisere hvilke faktorer som har størst påvirkning på hvordan kommunelederne vurderer henholdsvis anmodningsnivået og størrelsen på integreringstilskuddet for voksne flyktninger. Med en dypere forståelse av hva som ligger "bak" holdningene til kommunelederne, vil arbeidet med å skreddersy bosettingsstrategien kunne bli mer effektivt for IMDi. I dette notatet gjør vi en type analyser som vil kunne gi nettopp en dypere innsikt i hvordan kommunelederne vurderer ulike forhold knyttet til bosetting av flyktninger. Forhåpentligvis vil resultatene som gjengis her kunne være utfyllende til den ordinære deskriptive rapporten fra kommunelederundersøkelsen.

Vi har valgt å fokusere på følgende tre problemstillinger:

- I) *Hvilke faktorer påvirker kommuneledernes vurdering av IMDis anmodningsnivå for bosetting av flyktninger i 2011?*
- II) *Hvilke faktorer påvirker kommuneledernes vurdering av størrelsen på integreringstilskuddet for voksne i 2011?*
- III) *Hvilke forhold påvirker om kommunelederne vurderer tilgangen på boliger som en faktor som gjør bosetting av flyktninger vanskeligere?*

Over de neste avsnittene beskriver vi metoden vi benytter oss av for å besvare disse problemstillingene, og redegjør for noen viktige begreper som benyttes i dette notatet.

Metode

Resultatene i dette notatet er basert på det man kan kalle *multivariate analyser*. En multivariat analyse er ganske enkelt en samlebetegnelse på kvantitative analyseteknikker som brukes for å undersøke hvordan tre eller flere variabler *samtidig* virker inn på et fenomen. Mens deskriptive analyser beskriver *enkle* sammenhenger, søker de multivariate analysene en mer dyptgående innsikt

i et fenomen – og fokuserer ofte på å finne ut hvorfor et fenomen er slik som det er. Ettersom sosiale fenomen er komplekse – det er stort sett alltid en rekke ulike faktorer som samvarierer og påvirker vår atferd – er denne typen analyseteknikker meget nyttige for å gi en dyptgående kvantitativ forståelse av sosiale fenomen. Multivariate metoder gir således en forståelse som er vanskelig å fange opp i deskriptive tabell- og frekvensanalyser.

Det er en rekke ulike statistiske analyseteknikker som inngår under det som kalles multivariate analyser. I analysene som gjengis i dette notatet har vi benyttet oss av en analyseteknikk som kalles *multivariat binær logistisk regresjonsanalyse*. Dette er et analyseverktøy som brukes til å undersøke sosiale fenomen hvor man har to mulige utfall (eksempelvis ja og nei). Grunnen til at vi har valgt denne metoden er at vi besvarer problemstillingene ved å se nettopp på slike tosidige utfall. Mer presist vil vi undersøke hvilke faktorer som påvirker sannsynligheten for at kommuneledere henholdsvis skal oppgi at anmodningsnivået gjelder for mange (kapittel 2), hvilke faktorer som påvirker om kommunelederne vurderer integreringstilskuddet for voksne som mindre enn tilstrekkelig (kapittel 3) og hva som påvirker hvorvidt kommunelederen vurderer tilgangen på boliger som et problem eller ikke (kapittel 4).

Et noe teknisk begrep vi kommer til å bruke i gjengivelsen av resultatene er *kontrollert for*. Dette begrepet benyttes i denne typen analyser fordi man forsøker å vise hvordan flere variabler påvirker et fenomen samtidig. Helt enkelt dreier dette seg om å undersøke hvor stor betydning en uavhengig variabel har på en avhengig variabel, når man sammenligner grupper som er like med hensyn til alle de andre variablene som inkluderes i analysene¹. Når vi eksempelvis i neste kapittel skriver at det er en sammenheng mellom størrelsen på kommune og vurdering av tilskuddordningen, kontrollert for om kommunene har bosatt flyktninger de siste tre årene, betyr dette ganske enkelt at det er en sammenheng mellom disse to variablene også når vi sammenligner kommuner som har bosatt i like stor grad de siste tre årene. Ved å kontrollere for her, kan vi vite at sammenhengen mellom størrelse på kommune og vurderingen av anmodningsnivået ikke er forårsaket av at de minste kommunene eksempelvis har bosatt oftere de siste tre årene.

Resultatene fra en logistisk regresjonsanalyse gjengis i utgangspunktet i det som kalles logiter, odds og oddsratio. Dette er mål som alle gir informasjon om hvor stor sannsynligheten er for det ene utfallet relativt til det andre. Disse resultatene er imidlertid ikke spesielt intuitive å fortolke. Vi vil derfor gjengi resultatene i det som kalles *forventede prosentvise sannsynligheter*, eller *predikerte sannsynligheter*². Grunnen til at det kalles forventede sannsynligheter henger sammen med at vi forsøker å beregne hvordan sammenhengen hadde sett ut, *dersom* gruppene som ble sammenlignet var like med hensyn til "alt annet". Sagt på en annen måte er det et forsøk på å vise den forventede sannsynligheten for å ha det ene utfallet sammenlignet med sannsynligheten for ikke å ha dette utfallet, når personene som sammenlignes er like. Altså når man kontrollerer for andre relevante faktorer. Implikasjonen av denne tilnærmingen er at de forventede sannsynlighetene som gjengis i

¹ Tankegangen bak denne tilnærmingen er analog til den som brukes i eksperimentelle design i et laboratorium. Her forsøker man eksempelvis å undersøke hvor stor den reelle effekten av et stimulus er (en vaksine), ved å holde andre faktorer som kan tenkes å forstyrre effekten av denne stimulusen (alder, kjønn, helsetilstand, vekt, sykdomshistorie) likt.

² Disse forventede sannsynlighetene beregnes ved: $\frac{e^{\text{logit}(Y)=b_0+b_1 \cdot x_1+b_n \cdot x_n+e}}{1+e^{\text{logit}(Y)=b_0+b_1 \cdot x_1+b_n \cdot x_n+e}}$, hvor e er eksponentialfunksjonen, $\text{logit}(Y)$ er til gjennomsnittlig logit for det ene utfallet på den avhengige variabelen relativt til det andre, b_0 referer til konstantleddet i regresjonsmodellen, b_1 til b_n referer til de uavhengige variablene som inkluderes i modellen, X_1 - X_n referer til økning i verdi på de uavhengige variablene som inkluderes i modellen, e referer til den uobserverte variasjonen i modellen- også kalt restleddet.

dette notatet ikke nødvendigvis refererer til en veldig stor gruppe i datamaterialet. Det vil si at selv om en gruppe har veldig høy sannsynlighet for et utfall, er ikke dette ensbetydende med at selve *utbredelsen* av dette utfallet er stor i seg selv. I fortolkningen av resultatene vil vi derfor hovedsakelig fokusere på de relative forskjellene mellom gruppene. Det vil si, forskjellene mellom søylene i figurene. Hvilke undergrupper figurene referer til (referansekategori), og hvorfor vi har valgt disse undergruppene, varierer til dels mellom de ulike analysene. Vi beskriver derfor hvilke grupper figurene referer til innledningsvis for hver av analysene.

Resultatene som gjengis i figurene i dette notatet er i all hovedsak signifikante ved 0,5 prosents signifikansnivå. Der hvor vi fremstiller resultater som ikke er signifikante, fremheves dette i figuren med *ns*.

Notatets oppbygning

Vi begynner med å ta for oss problemstillingen knyttet til nivået på anmodningen om bosetting av flyktninger fra IMDi. Her tar vi først for oss hvilket spørsmål dette dreier seg om i undersøkelsen, samt hvilke faktorer det er interessant å inkludere i analysemodellen. Deretter gjengir vi hovedresultatene fra analysen. Her presenteres resultatene i form av figurer, men leseren kan finne analysetabellen med rådataene i vedlegg A. Dernest, i kapittel 3, går vi løs på problemstilling 2, og undersøker hvilke faktorer som påvirker hvordan kommunelederen vurderer det foreslåtte integreringstilskuddet for voksne flyktninger. Også her tar vi først for oss hvilke faktorer vi har valgt å fokusere på i analysene, før vi gjengir hovedresultatene i figurer. Resultatene i tabellform for denne analysen ligger vedlagt i vedlegg B. I kapittel 4 besvarer vi den tredje problemstillingen, og resultatene i tabellform fra denne analysen ligger vedlagt i vedlegg C. I det siste kapitlet, kapittel 5, gir vi en oppsummering av hovedfunnene fra analysene.

2: Vurdering av anmodningsnivået

I dette kapitlet undersøker vi hvilke faktorer som påvirker kommuneledernes vurdering av IMDi anmodningsnivå for bosetting av flyktninger for 2011. I Kommunelederundersøkelsen 2010 var det to spørsmål som gikk eksplisitt på anmodning om bosetting av flyktninger:

Har din kommune mottatt anmodning om bosetting av flyktninger for 2011?

Vil du si anmodningen om bosetting av flyktninger for 2011 gjelder for mange, for få eller er på riktig nivå?

Det er sistnevnte spørsmål som er interessant med tanke på å undersøke hvilke faktorer som påvirker hvorledes kommunelederne vurderer anmodningsnivået. Dette spørsmålet ble stilt til kommunelederne som svarte at de hadde mottatt anmodning om bosetting av flyktninger for 2011 (663 personer). Av disse kommunelederne mente 29,4 prosent at anmodningen for 2011 gjaldt for mange, 57 prosent mente det var på riktig nivå og 2,4 prosent som oppga at det gjaldt for få, mens 11,2 prosent svarte "vet ikke" på dette spørsmålet (jf. deskriptiv rapport, side 27). I analysene har vi tatt ut de som svarte "vet ikke" på dette spørsmålet, og undersøker hvilke faktorer som påvirker sannsynligheten for at kommunelederne oppgir at de mener anmodningsnivået for 2011 gjelder *for mange*, relativt til at de mener at anmodningsnivået er på riktig nivå eller gjelder for få. Kategoriene "er på riktig nivå" og "gjelder for få" er slått sammen i disse analysene, men dette har ingen betydning for fortolkningen av resultatene.

Oppbygning av analysen

For å gjøre en analyse av hvilke faktorer som påvirker kommuneledernes vurdering av størrelsen på anmodningen har vi bygd analysemodellen rundt faktorer som kan sies å være knyttet til henholdsvis person og til egenskaper ved kommunen denne personen arbeider i.

Faktorene vi knytter til *person* er i hovedsak holdningsspørsmålene i undersøkelsen, og da spørsmålene som går på i hvilken grad respondenten mener ulike faktorer i kommunene gjør det vanskeligere eller lettere å bosette flere flyktninger (spørsmål 9 i deskriptiv rapport). Vi inkluderer disse som mulige påvirkende faktorer i denne analysen ettersom det er rimelig å anta at hvordan en kommuneleder subjektivt vurderer de ulike faktorene som påvirker bosetting i kommunene, også vil kunne ha en innvirkning på hvorledes kommunelederen vurderer anmodningsnivået fra IMDi. Eksempelvis er det rimelig å forvente at en kommuneleders vurdering av hvorvidt tidligere erfaring med integrering gjør det lettere eller vanskeligere å bosette flyktninger, også vil kunne ha en innvirkning på hvorledes denne kommunelederen vurderer størrelsen på anmodningen fra IMDi. Det er imidlertid ikke alle av disse holdningsspørsmålene som bidrar til en bedre forklaringsmodell, vi har i dette kapitlet, og de øvrige analysene, valgt å inkludere spørsmålene som bidrar til en bedre analysemodell³. Med en bedre modell, mener vi analysemodellen som i størst grad kan forklare forskjellene i den avhengige variabelen – som i dette tilfelle er forskjeller i hvordan respondentene har vurdert anmodningsnivået fra IMDi.

Av faktorer som i større grad kan knyttes til egenskaper ved kommunene kommunelederne arbeider i, har vi inkludert om kommunene har bosatt flyktninger i løpet av de siste tre årene. Vi har også

³ Vi har også inkludert faktorer som kommuneledernes stillinger og politisk parti. Disse har imidlertid vist seg å være betydningsløse i denne analysen og er således utelatt av den endelige analysemodellen.

inkludert størrelse på kommunene målt som innbyggertall i januar 2010. Størrelse på kommunene inkluderes ettersom det er rimelig å anta at mindre kommuner møter andre utfordringer når det kommer til integrering av innvandrere, enn hva de større kommunene gjør. Vi har benyttet data fra Statistisk sentralbyrå for å tallfeste hvor mange innbyggere som var bosatt i kommunene, og har kategorisert størrelsene på kommunene som følger: under 5 000 innbyggere, 5 000-15 000 innbyggere, og mer enn 15 000 innbyggere. Dette er inndelingen som har blitt brukt i tidligere kommunelederundersøkelser, og sørger også for at resultatene fra analysen anonymiseres. Dette målet er noe upresist ettersom det er variasjoner innad i disse kategoriene, men med tanke på anonymiteten til respondentene og størrelsene på gruppene som analyseres har vi valgt å bruke denne inndelingen. Til sist har vi inkludert hvorvidt kommunene kommunelederne arbeider i hadde vedtak om å bosette flyktninger i 2009. Denne informasjonen ble ikke innhentet gjennom spørreundersøkelsen, men har blitt koblet på besvarelsene etter at datainnsamlingen ble avsluttet. Informasjon om kommunene hadde vedtak i 2009 har vi fått fra IMDi. Vi har også gjort en egen separat analyse hvor vi har inkludert IMDi-region, som forteller oss hvilken region kommunene som kommunelederen arbeider, i sogner til. Denne faktoren inkluderes ettersom det kan være interessant å undersøke om det er forskjeller i vurderingen av anmodningsnivået etter de ulike IMDi-regionene.

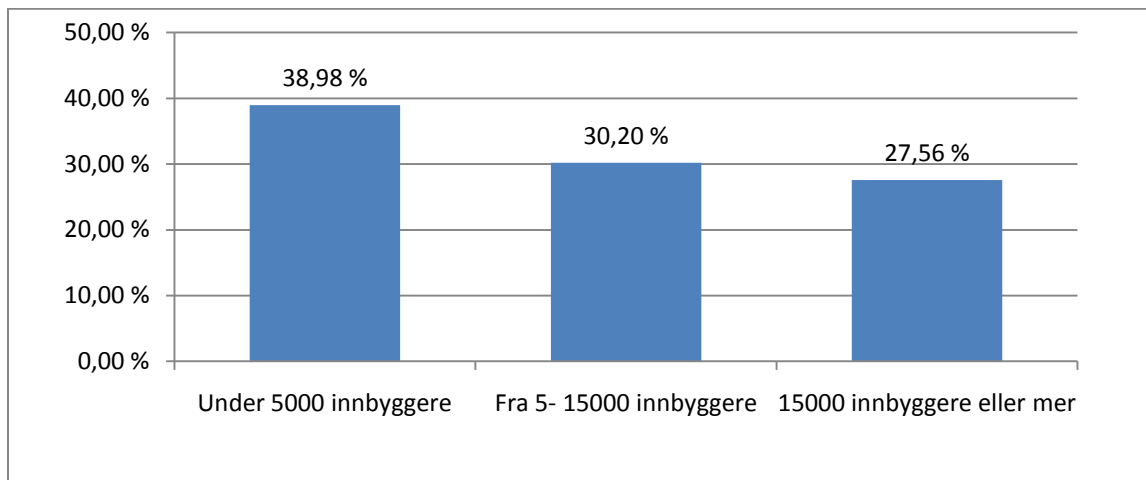
I figurene som gjengis over de neste avsnittene refereres det til (referansekategori) kommuneledere som mener arbeidsmarkedet i kommunen og kapasiteten i det generelle tjenestetilbudet gjør det vanskeligere å bosette flyktninger, og som mener at erfaring med integrering av tidligere flyktninger verken gjør det lettere eller vanskeligere å bosette. Videre referer figurene til kommuneledere som arbeider i kommuner med over 15000 innbyggere per 1. januar 2010, som ikke har bosatt flyktninger de siste tre årene og som ikke har vedtatt å bosette flyktninger i 2009. Personene som sammenlignes i disse figurene er altså like med hensyn til disse faktorene. Grunnen til at vi har valgt denne gruppen er at dette gir den tallmessig mest robuste undergruppen i analysene. Det vil si at dette er undergruppen som har flest respondenter. Merk imidlertid, som beskrevet innledningsvis, at formålet med disse analysene er å undersøke hvor stor betydning en faktor har, når man holder andre faktorer likt. Dette vil si at det er forskjellene mellom søylene i figurene som er interessante, og ikke hvor høy eller lav sannsynlighet personer som tilhører denne gruppen har for å mene at anmodningsnivået gjelder for mange personer.

Resultater

Forskjeller etter kommunestørrelse

Resultatene viser at hvor mange innbyggere det er i kommunene, er av relativt stor betydning for hvordan kommunelederne vurderer anmodningsnivået. I *figur 1* fremstilles de forventede prosentvise sannsynlighetene for at kommunelederne oppgir at anmodningsnivået gjelder for mange etter størrelse på kommunene.

Figur 1 Forventet prosentvis sannsynlighet for å svare at anmodningen for 2011 gjelder "for mange" etter størrelsen på kommunene. Søylene sammenligner kommuneledere med lik vurdering av hvilken betydning arbeidsmarkedet, det kommunale tjenestetilbudet og tidligere erfaring med integrering i kommunen har for bosetting av flyktninger, samt med likt vedtak om bosetting for 2009 og lik erfaring med bosetting av flyktninger de siste 3 årene.

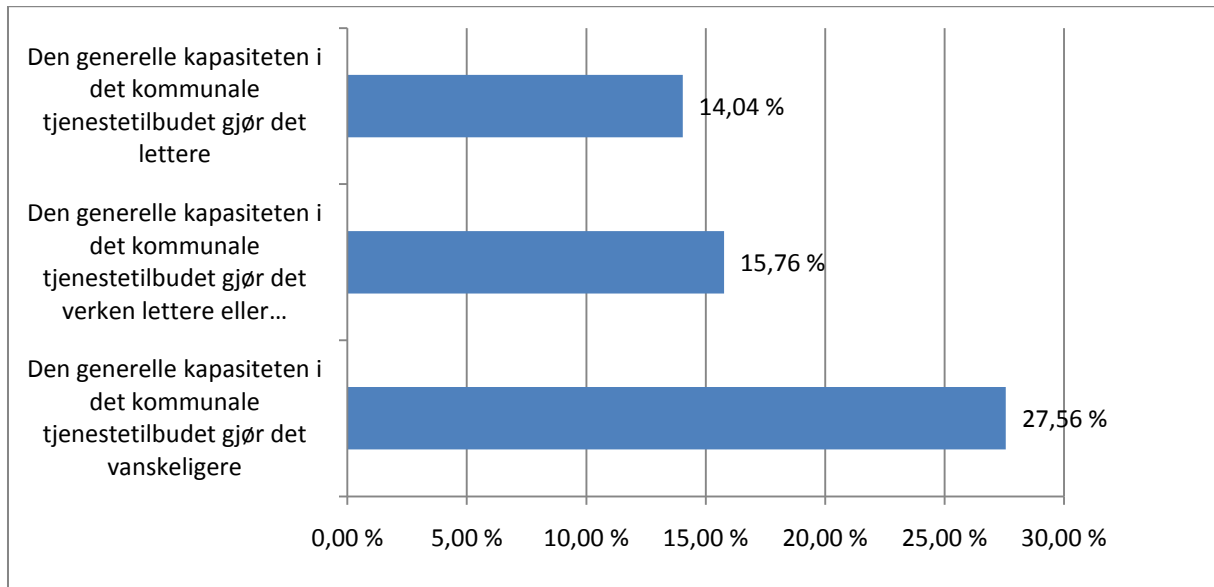
I figur 1 ser vi at kommunelederne i de minste kommunene har større sannsynlighet for å mene at anmodningen de mottok fra IMDi for 2011 gjaldt for mange flyktninger. På den andre siden ser vi at desto større kommunene er, desto lavere sannsynlighet har de for å oppgi at anmodningsnivået gjelder for mange personer. De største kommunene, 15000 innbyggere eller mer, har lavest sannsynlighet for å svare at anmodningsnivået gjelder for mange personer.

Disse funnene viser altså at kommunelederne i de mindre kommunene i større grad mener anmodningsnivået fra IMDi gjelder for mange, enn kommunelederne i de større kommunene. Denne sammenhengen gjør seg gjeldende når analysene kontrollerer for kommuneledernes vurdering av arbeidsmarkedet, det kommunale tjenestetilbud og erfaring med integrering av tidligere bosatte flyktninger. Samt når analysene kontrollerer for hvorvidt kommunene har bosatt flyktninger i løpet av de siste tre årene, og om de hadde vedtak om å bosette flyktninger i 2009. Det vil si at forskjellen vi ser etter kommunestørrelse i figur 1 ikke kan forklares av at kommunelederne i de mindre kommunene er ulike fra de større kommunene med tanke på disse faktorene. Det kan således virke som om det er andre forhold som er knyttet til størrelsen på kommunen som virker inn her. Basert på dataene som ligger til grunn for disse analysene lar det seg imidlertid ikke gjøre å presisere hvorfor det er slik at kommunelederne i de minste kommunene i størst grad mener at anmodningsnivået fra IMDi gjelder for mange personer.

Kapasiteten i det kommunale tjenestetilbudet

En annen faktor som virker å være viktig for hvorledes kommunelederne vurderer anmodningsnivået er deres vurdering av den generelle kapasiteten i det kommunale tjenestetilbudet. I figur 2 fremstilles den forventede sannsynligheten for at kommunelederne oppga at anmodningen gjaldt for mange personer etter hvordan de vurderte den generelle kapasiteten til tjenestetilbudet i deres respektive kommuner, kontrollert for de øvrige faktorene i modellen.

Figur 2 Forventet prosentvis sannsynlighet for å svare at anmodningen for 2011 gjelder "for mange" etter vurdering av hvilken betydning den generelle kapasiteten i det kommunale tjenestetilbudet har for bosetting. Søylene sammenligner kommuneledere som jobber i like store kommuner, med lik vurdering av hvilken betydning arbeidsmarkedet og tidligere erfaring med integrering i kommunen har for bosetting av flyktninger, samt med likt vedtak om bosetting for 2009 og lik erfaring med bosetting av flyktninger de siste 3 årene.

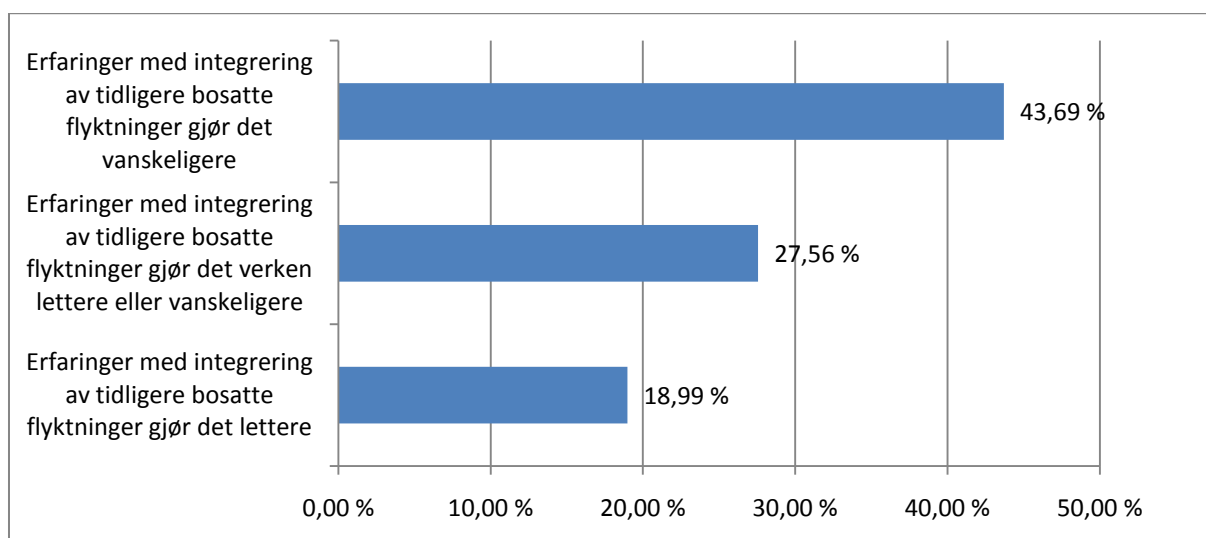
Resultatene i *figur 2* er relativt intuitive. Kommunelederne som vurderer den generelle kapasiteten i tjenestetilbudet som en faktor som gjør det vanskeligere å bosette flyktninger, har også desidert høyest sannsynlighet for å oppgi at de mener anmodningsnivået fra IMDi er for høyt. På den andre siden er det kommunelederne som mener at det kommunale tjenestetilbudet gjør det lettere å bosette flyktninger som har lavest sannsynlighet for å oppgi at anmodningsnivået er for høyt.

Disse resultatene kan tyde på at mange kommuneledere opplever at strukturelle forhold ved kommunenes tjenestetilbud er et hinder for bosetting av flere flyktninger. Denne fortolkningen styrkes ytterligere av at analysene ikke finner støtte for at verken holdninger i kommunestyret eller holdninger blant befolkningen i kommunene er av betydning for hvorledes kommunelederne vurderer anmodningsnivået.

Erfaring med integrering spiller inn

Kommuneledernes erfaring med integrering av tidligere bosatte flyktninger, er en annen faktor det er plausibelt å anta vil kunne spille inn på hvorledes kommunale ledere vurderer anmodningen om bosetting av flyktninger for 2011. I *figur 3* ser vi hvordan den forventede sannsynligheten for å svare at anmodningen gjelder "for mange" fordeler seg etter denne faktoren, kontrollert for de øvrige variablene i modellen.

Figur 3 Forventet prosentvis sannsynlighet for å svare at anmodningen for 2011 gjelder "for mange" etter vurdering av hvilke betydning erfaring med integrering av tidligere bosatte flyktninger har for bosetting av flyktninger. Søylene sammenligner kommuneledere som jobber i like store kommuner, med lik vurdering av hvilken betydning arbeidsmarkedet og det kommunale tjenestetilbudet har for bosetting av flyktninger, samt med likt vedtak om bosetting for 2009 og lik erfaring med bosetting av flyktninger de siste 3 årene.

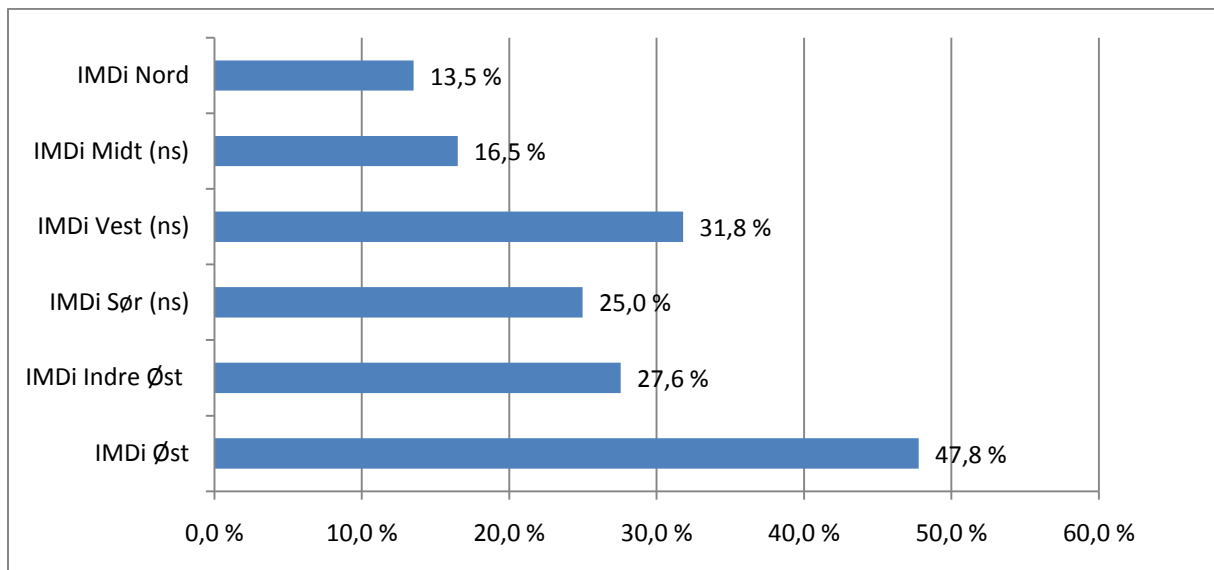
Resultatene her viser at de som mener at erfaring med integrering av tidligere bosatte flyktninger gjør det lettere å bosette flyktninger i kommunene deres, har lavest sannsynlighet for å oppgi at anmodningsnivået er for høyt. De som mener at erfaringer med integrering av flyktninger gjør det vanskeligere å bosette flyktninger i kommunen har størst sannsynlighet for å mene at anmodningsnivået er for høyt. Denne effekten gjør seg altså gjeldende når man sammenligner svarene til ledere i kommuner med samme størrelse, og som har en lik vurdering av hvordan arbeidsmarkedet og det generelle tjenestetilbudet i kommunene spiller inn på bosetting av flyktninger.

En generell fortolkning av disse resultatene kan være at kommunelederne som mener at tidligere erfaring med bosetting av flyktninger gjør det vanskeligere å bosette, har hatt en eller annen form for negativ erfaring med bosetting – som igjen gjør at de vurderer anmodningsnivået som for høyt. Nøyaktig hvilket aspekt ved denne negative erfaringen som gjør at anmodningsnivået vurderes som å gjelde for mange personer er det imidlertid vanskelig å lese ut av disse analysene. En mulig forklaring, som finner støtte i de åpne kommentarene til undersøkelsen, er imidlertid at flere kommuner har hatt dårlige erfaringer med å bosette flyktninger da de bosatte flyktningene har bosatt seg i andre kommuner kort tid etter. Disse kommunene har da sittet igjen med et etablert tjenesteapparat, som ikke har blitt brukt.

Forskjeller etter IMDi-regionene

Et siste hovedfunn av hvilke faktorer som påvirker hvordan kommunelederne vurderer anmodningsnivået fra IMDi som skal nevnes her, er forskjellene mellom de ulike IMDi-regionene. Merk at vi, som beskrevet innledningsvis i dette notatet, har gjort en separat analyse for å undersøke forskjeller mellom de ulike IMDi-regionene. I figur 4 ser vi hvordan den forventede sannsynligheten for å oppgi at anmodningsnivået fra IMDi gjelder for mange fordeler seg etter de seks IMDi-regionene. Merk at ikke alle sammenhengene i denne figuren er statistisk signifikante, sammenhengene som ikke er statistisk signifikante er merket med *ns* i figuren.

Figur 4 Forventet prosentvis sannsynlighet for å svare at anmodningen for 2011 gjelder "for mange" etter IMDi-region. Søylen sammenligner kommuneførere som jobber i like store kommuner, med lik vurdering av hvilken betydning arbeidsmarkedet, tidligere erfaring med integrering av flyktninger og det kommunale tjenestetilbudet har for bosetting av flyktninger, samt med likt vedtak om bosetting for 2009 og lik erfaring med bosetting av flyktninger de siste 3 årene.

Regionen som skiller seg mest fra de andre er IMDi Øst. Kommuneførerne som arbeider i kommuner som inngår i denne regionen har desidert størst sannsynlighet for å oppgi at de mener anmodningsnivået gjelder for mange personer. Som vi ser i figur 5 skiller denne regionen seg ganske klart ut. På den andre siden av skalaen finner vi IMDi Nord og IMDi Midt-Norge. Kommuneførerne som arbeider i kommuner som er tilknyttet disse regionene har signifikant lavest sannsynlighet for å oppgi at anmodningen for 2010 gjaldt for mange personer, kontrollert for de øvrige faktorene i analysen. Det er altså visse variasjoner, som mest sannsynlig kan forklares av at det er variasjoner i antall anmodninger som sendes til de ulike kommunene som er tilknyttet disse IMDi-regionene. Blant de resterende regionene er det ingen statistisk signifikante forskjeller. Det vil si at det er for stor usikkerhet knyttet til disse resultatene til at man kan si sikkert at det er en forskjell i vurderingen av anmodningsnivået mellom disse regionene.

3: Størrelsen på integreringstilskuddet for voksne

Den andre problemstillingen, *hvilke faktorer påvirker kommunelederne vurdering av størrelsen på integreringstilskuddet for voksne i 2011*, ble fanget opp av følgende spørsmål i undersøkelsen:

I forslaget til statsbudsjett for 2011 er integreringstilskuddet for voksne 581 500 kroner fordelt over fem år. I forhold til utgiftene ved bosetting og integrering i din kommune, vil du si størrelsen på det foreslåtte tilskuddet er mindre enn tilstrekkelig, tilstrekkelig eller mer enn tilstrekkelig?

49,1 prosent av kommunelederne svarte på dette spørsmålet at det foreslåtte tilskuddet var mindre enn tilstrekkelig (jf. deskriptiv rapport, side 36), mens 32,4 prosent svarte at det var tilstrekkelig. 0,4 prosent (4 kommuneledere) oppga at tilskuddet var mer enn tilstrekkelig. 18,2 prosent svarte "vet ikke" på dette spørsmålet. I analysene av dette spørsmålet har vi slått sammen de som svarte at tilskuddet var tilstrekkelig og mer enn tilstrekkelig, samt at vi har tatt ut kommunelederne som svarte "vet ikke".

Oppbygning av analysen

For å gjøre analysen av hvilke faktorer som påvirker kommuneledernes vurdering av størrelsen på det foreslåtte integreringstilskuddet for 2011, har vi i likhet med i analysene i forrige kapittel bygd analysene rundt faktorer som kan knyttes til både person og egenskaper ved kommunene. I denne analysemodellen inkluderer vi imidlertid færre variabler enn i forrige analyse, da færre variabler gir en bedre analysemodell. Med det mener vi at det er færre variabler som skal til for å forklare mest mulig av forskjellene i hvordan kommunelederne vurderer integreringstilskuddet. Når vi inkluderer flere variabler, forklarer altså modellen mindre av forskjellene i hvordan kommunelederne vurderer tilskuddet.

Faktoren vi knytter til *person* i denne analysen er hvordan kommunelederen vurderer arbeidsmarkedet med tanke på å bosette flere flyktninger. Av faktorer som i større grad kan knyttes til *egenskaper ved kommunene* har vi inkludert de samme variablene som i forrige analyse. I tillegg har vi inkludert det politiske partiet som styrer i kommunene. Denne variabelen ble ikke inkludert i forrige kapittel ettersom det ikke bidro til å gi en bedre analysemodell. Vi har også i dette kapitlet gjort en separat analyse av forskjeller etter IMDi-region, men vi finner her ingen forskjeller. Vi har derfor ikke fremstilt resultatene fra disse analysene.

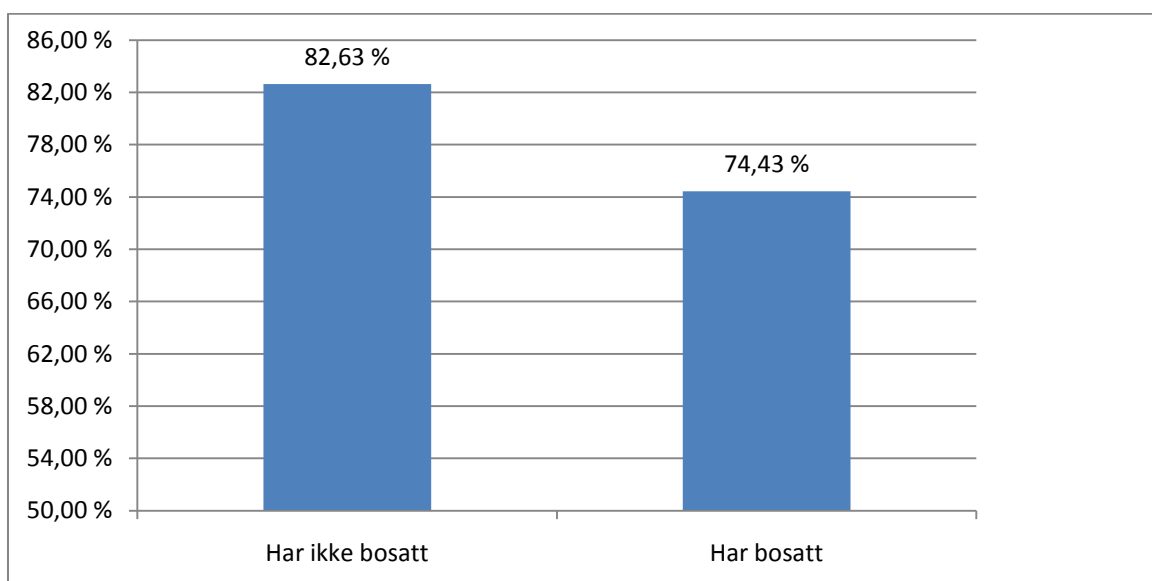
Figurene i denne analysen, det vil si referansekategoriene, referer til kommuneledere som mener arbeidsmarkedet i kommunen gjør det vanskeligere å bosette flyktninger, som arbeider i kommuner med over 15000 innbyggere per 1. januar 2010, som ikke har bosatt flyktninger de siste 3 årene og som ikke har vedtatt å bosette flyktninger i 2009. Denne undergruppen er valgt som referansekategori ettersom den gir den mest robuste gruppen. Merk at også i disse analysene er det forskjellene mellom søylene i disse figurene som er interessante, og ikke hvor høy eller lav sannsynlighet personer som tilhører denne referansekategoriene har for å mene at integreringstilskuddet er for lavt.

Resultater

Tidligere bosetting av flyktninger slår positivt ut

Resultatene viser at hvorvidt kommunene har bosatt flyktninger i løpet av de tre siste årene har mest å si for sannsynligheten for at kommunelederen skal oppgi at integreringstilskuddet for voksne er mindre enn tilstrekkelig, kontrollert for andre relevante faktorer. Forskjellen i de forventede prosentvise sannsynligheter for å oppgi at det foreslåtte tilskuddet ikke er tilstrekkelig mellom de som har bosatt og de som ikke har bosatt, kontrollert for de andre faktorene i modellen, fremstilles i figur 5.

Figur 5: Forventede prosentvise sannsynligheter for å oppgi at tilskuddet for voksne er mindre enn tilstrekkelig etter erfaring med bosetting i løpet av de siste tre årene. Søylene sammenligner kommuneledere som jobber i like store kommuner, kommuneleder fra samme politisk parti og med lik vurdering av hvilken betydning arbeidsmarkedet har for bosetting, og med likt vedtak om bosetting av flyktninger for 2009.

Vi ser her at de som ikke har bosatt har større sannsynlighet for å oppgi at de mener tilskuddet for voksne er mindre enn tilstrekkelig, sammenlignet med de som har bosatt, når de øvrige faktorene i modellen holdes likt. Dette tyder altså på at de som har førstehåndserfaring med bosetting av flyktninger er mindre kritiske til størrelse på integreringstilskuddet, enn de som ikke har bosatt flyktninger i løpet av de siste årene. Dette kan fortolkes i retning av at de som ikke har bosatt flyktninger de siste årene ikke har gjort dette ettersom rammene for å gjøre dette i kommunene ikke er gode nok. En alternativ fortolkning av disse resultatene kan være at de som ikke har førstehåndserfaring med bosetting av flyktninger overestimerer ressursene knyttet til bosetting av flyktninger. Mest sannsynlig kan en kombinasjon av disse to forholdene bidra til å forklare disse forskjellene.

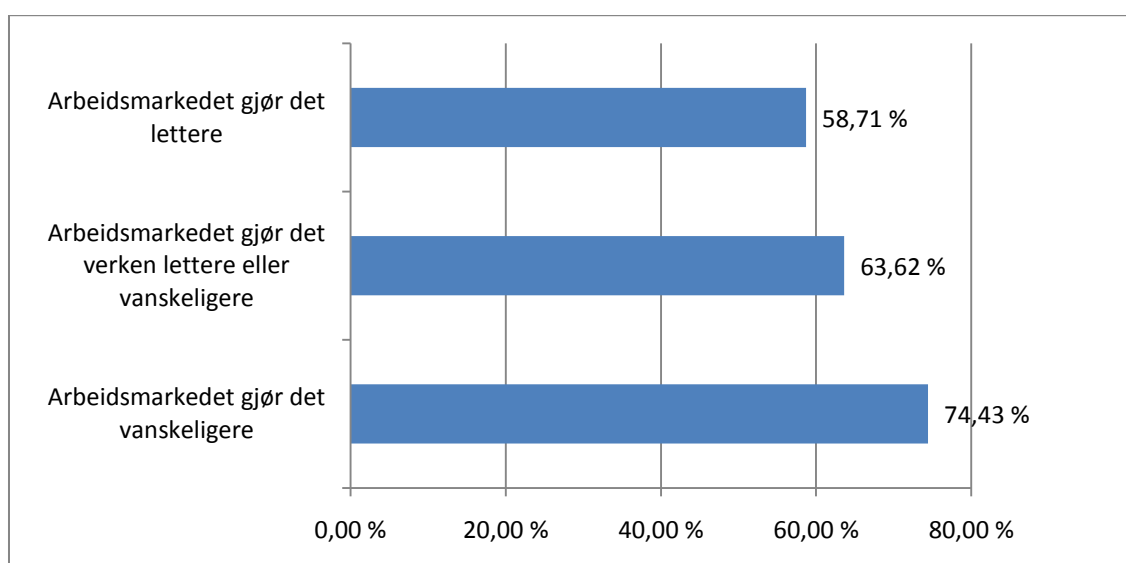
Disse funnene står til dels i motsetning til funnene fra den deskriptive rapporten (s.36), hvor det er kommunelederne som *har bosatt* som har størst sannsynlighet for å oppgi at de mener at integreringstilskuddet ser ikke er tilstrekkelig. Dette henger sammen med at det ikke er de samme gruppene som sammenlignes her som i den deskriptive rapporten. Mens vi i den deskriptive rapporten ser på hvordan alle respondentene fordeler seg, ser vi her på en undergruppe av utvalget ettersom vi kontrollerer for en rekke faktorer. I tillegg har vi også, som beskrevet innledningsvis, tatt ut respondentene som svarte "vet ikke" på dette spørsmålet. Ettersom respondentene som ikke har

bosatt flyktninger de siste tre årene er overrepresentert blant de som har svart "vet ikke", relativt til de som har bosatt, gjør dette også sitt til at fordelingene endrer seg i denne analysen.

Vurdering av arbeidsmarkedet i kommunen spiller også en rolle

Faktoren som har nest mest å si for kommuneledernes vurdering av tilstrekkeligheten til det foreslåtte integreringstilskuddet for voksne er respondentens vurdering av det lokale arbeidsmarkedet. I figur 6 fremstiller vi disse forskjellene etter om kommunelederen mener at arbeidsmarkedet i kommunen eller regionen har gjort det lettere eller vanskeligere å bosette flyktninger.

Figur 6: Forventet prosentvise sannsynligheter for å oppgi at tilskuddet for voksne er utilstrekkelig etter vurdering av arbeidsmarkedets betydning for bosetting av flyktninger. Søylene sammenligner kommuneledere som jobber i like store kommuner, fra samme politisk parti, med lik erfaring av bosetting av innvandrere de siste tre årene og likt vedtak om bosetting av flyktninger i 2009.

Vi ser her at kommunelederne som mener at arbeidsmarkedet er en faktor som gjør det vanskeligere å bosette flyktninger har større sannsynlighet for å vurdere integreringstilskuddet som mindre enn tilstrekkelig. Mer presist har denne gruppen 12 og 16 prosentpoengs større sannsynlighet for å oppgi at de mener tilskuddet er utilstrekkelig sammenlignet med henholdsvis de som mener at arbeidsmarkedet gjør det lettere og de som mener at arbeidsmarkedet verken gjør det lettere eller vanskeligere. Disse funnene kan fortolkes i retning av at sysselsetting av bosatte flyktninger er en utbredt bekymring for kommunelederne. Analyse av sitatene kommunelederne skrev i det åpne kommentarfeltet i undersøkelsen viser blant annet at lederne er bekymret for at ikke alle flyktninger finner jobb eller går i utdanning før integreringstilskuddet opphører (5 år).

Det er også verdt å nevne at av de ulike faktorene kommunelederne ble bedt om å vurdere som noe som gjorde det vanskeligere eller lettere å bosette flere flyktninger, er arbeidsmarkedet den eneste faktoren som påvirker sannsynligheten for å oppgi at det foreslåtte integreringstilskuddet er mindre enn tilstrekkelig.

4: Tilgang på boliger

I dette kapitlet undersøker vi hvilke faktorer som har innvirkning på at kommunelederne skal vurdere tilgang på boliger i kommunene som noe som gjør det vanskeligere å bosette flyktninger. I spørreskjemaet for kommunelederundersøkelsen 2010 ble denne problemstillingen fanget opp gjennom spørsmålet:

Gjør følgende faktorer det lettere eller vanskeligere å bosette flere flyktninger i kommunen din?

Tilgang på boliger var her en av faktorene kommunelederne ble bedt om å vurdere som noe som gjorde bosettingen lettere eller vanskeligere. I analysene i dette kapitlet har vi tatt ut personer som svarte vet ikke eller ikke aktuelt på dette spørsmålet, og slått sammen de som svarte vanskeligere eller mye vanskeligere. 67,5 prosent av respondentene svarte at tilgang på boliger gjør det vanskeligere eller mye vanskeligere å bosette flere flyktninger i kommunen deres, og dette var den faktoren som flest respondenter identifiserte som en faktor som gjorde bosetting vanskeligere. Resultatene tyder således på at dette er et relativt utbredt problem for kommunelederne. Det er også interessant at tilgang på boliger er den faktoren som i tidligere kommunelederundersøkelser har utpekt seg som den faktoren som flest respondenter mener er en hindring for å bosette. Både i 2008 og 2009, svarte over 60 prosent at dette var en faktor som utgjorde en hindring for å bosette flyktninger i kommunene de representerte. Formålet med dette kapitlet er å undersøke hvilke faktorer som er av betydning for at kommunelederne vurderte boliger som en faktor som gjør det vanskeligere å bosette flyktninger i 2010.

Oppbygning av analysemodell

Analysemodellen i dette kapitlet inkluderer, i likhet med de foregående kapitlene, faktorer som kan knyttes til både person og egenskaper ved kommunene.

Faktorene vi knytter til *person* er stort sett de samme som i det *første* analysekapitlet, men vi har ikke inkludert hvordan kommunelederne vurderer det generelle tjenesteilbudet i kommunen. Det vil si at vi her inkluderer hvordan kommunelederen vurderer arbeidsmarkedet og integrering av tidligere bosatte flyktninger med tanke på å bosette flere flyktninger.

Av faktorer som i større grad kan knyttes til *egenskaper ved kommunene* hvor kommunelederen arbeider, har vi i utgangspunktet inkludert de samme variablene som i første analysekapittel, altså: kommunestørrelse i januar 2010, erfaring med bosetting de siste tre årene, og hvorvidt kommunene har vedtatt å bosette i 2009. I tillegg har vi inkludert kommunens sentralitet, som er firedelt mål på hvor sentral beliggenhet kommunene hadde i 2010 i forhold til tettsteder og byer av ulik størrelse. Dette målet er hentet fra Statistisk sentralbyrå, og er delt inn i "minst sentral", "mindre sentral", "noe sentral" og "sentral". Denne variabelen er ikke inkludert i de øvrige analysene da den er betydningsløs for variasjoner i den avhengige variabelen, og ikke bidrar til at analysemodell forklarer mer av forskjellene i hvordan lederne vurderer tilgangen på boliger som et problem. Vi har gjort en separat analyse av forskjeller etter IMDi-region, men det er ingen forskjeller med tanke på vurderingen av integreringstilskuddet etter region. Vi har derfor ikke fremstilt resultatene fra disse analysene i dette kapitlet.

I figurene som gjengis i dette kapitlet refereres det til kommuneledere som mener arbeidsmarkedet i kommunen gjør det vanskeligere å bosette flyktninger og som mener at erfaring med integrering av tidligere flyktninger verken gjør det lettere eller vanskeligere å bosette. Videre referer figurene til

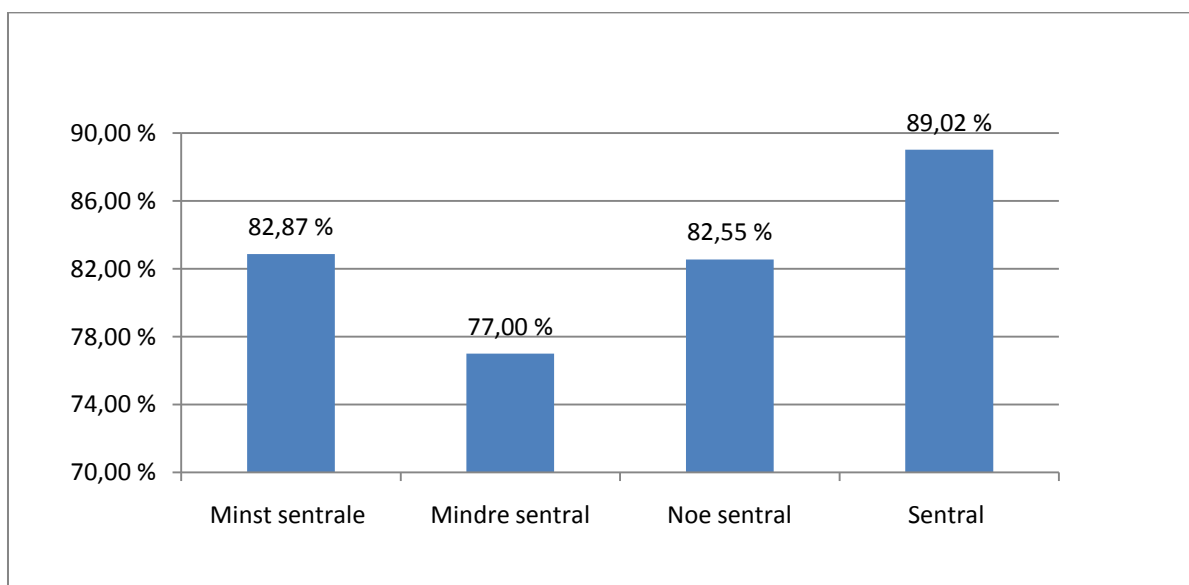
kommuneledere som arbeider i de mest sentrale kommunene, med over 15000 innbyggere per 1. januar 2010, som ikke har bosatt flyktninger de siste 3 årene og som ikke har vedtatt å bosette flyktninger i 2009. Grunnen til at vi har valgt denne referanse-kategorien er at dette, som i de foregående analysene, gir den mest robuste undergruppen i analysene. Merk igjen at det er forskjellene mellom søylene i disse figurene som er interessante, og ikke hvor høy eller lav sannsynlighet personer som tilhører denne referanse-kategorien har for å mene at anmodningsnivået gjelder for mange.

Resultater

Sentralitet og tilgang på boliger

Analysene viser at kommunenes sentralitet er av relativt stor betydning for hvorvidt kommunelederne vurderer mangler på boliger som en faktor som gjør det vanskeligere å bosette flyktninger. I figur 7 ser vi den prosentvise sannsynligheten for å oppgi at boliger et problem etter de fire kategoriene av kommunesentralitet.

Figur 7: Forventet prosentvise sannsynligheter for å oppgi at tilgang på boliger gjør det vanskeligere å bosette etter kommunenes sentralitet. Søylene sammenligner kommuneledere som jobber i like store kommuner, med lik erfaring av bosetting av innvandrere de siste tre årene, med lik vurdering av hvilken betydning arbeidsmarkedet og erfaring med integrering har for bosetting av flyktninger, samt likt vedtak om bosetting for 2009.

Resultatene her viser at kommuneledere som arbeider i de mest sentrale kommunene har størst sannsynlighet for å oppgi at boliger er en faktor som gjør det vanskeligere å bosette flere flyktninger. Analysene av kommentarene i kommunelederundersøkelsen kan tyde på en forklaring på dette er at tilskuddsordningene til de mest sentrale kommunene ikke gjenspeiler boligprisene i kommunene. Disse tekstanalysene tyder også på at en annen mulig forklaring på dette er at de mest sentrale kommunene selv må skaffe kommunale boliger, ettersom det er vanskelig å få private til å leie ut boliger til flyktninger. Lederne som arbeider i de *minst* sentrale kommunene og de *noe* sentrale kommune har nest høyest sannsynlighet for å mene det samme. Forskjellen mellom de "minst sentrale" og "noe sentrale" kommunene er derimot ubetydelig. Det er som vi ser i figur 7 under 1 prosentpoeng som skiller disse to gruppene. På den andre siden, har de som arbeider i kommuner som er "mindre sentrale", det vil si kommuner som ligger innenfor 45 minutters reisetid fra et

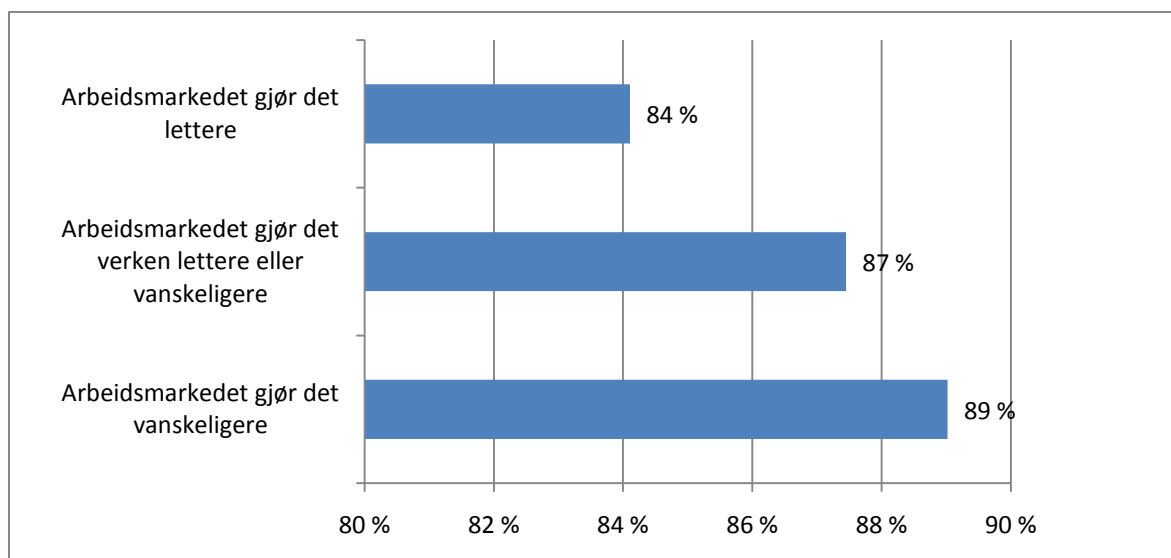
tettsted med mellom 5 000 og 15 000 innbyggere, *lavest* sannsynlighet for å mene at tilgang på boliger er et problem.

Det er med andre ord ikke en entydig sammenheng mellom kommunens sentralitet og sannsynligheten for å oppgi at boliger gjør det vanskeligere å bosette. Det vil si, sannsynligheten for å mene at tilgangen på boliger gjør det vanskeligere blir ikke nødvendigvis mindre desto mindre sentrale kommunene er. Resultatene tyder heller på at det er en slags *terskeeffekt*, hvor sannsynligheten for å mene at boliger er et problem blir høyere når kommunens sentralitet blir enten høyere eller lavere enn et visst nivå. Hva som er grunnen til at man observerer denne terskeeffekten, og nøyaktig hva som forårsaker den, lar seg ikke besvare gjennom analysene som er gjort her.

Arbeidsmarkedet en annen viktig faktor

Som vi så i det forrige kapitlet var kommuneledernes vurdering av arbeidsmarkedet i kommunen av betydning for deres vurdering av anmodningsnivået fra IMDi. Analysene våre viser at dette er en faktor som også er av betydning for kommunelederens sannsynlighet for å svare at tilgang på boliger gjør det vanskeligere å bosette flyktninger. I *figur 8* (under) illustreres denne sammenhengen ved å vise den forventede prosentvise sannsynligheten for å mene at tilgang på boliger er en faktor som gjør det vanskeligere å bosette flyktninger.

Figur 8: Forventet prosentvis sannsynlighet for å mene at tilgang på boliger er en faktor som gjør det vanskeligere å bosette flyktninger etter kommunelederens vurdering av arbeidsmarkedets betydning for bosetting av flyktninger. Søylene sammenligner kommuneledere som jobber i like store kommuner, med lik erfaring av bosetting av innvandrere de siste tre årene, med lik vurdering av hvilken betydning erfaring med integrering har for bosetting av flyktninger, samt likt vedtak om bosetting for 2009.

Vi ser her at kommunelederne som svarte at arbeidsmarkedet gjør det vanskeligere å bosette flyktninger har størst sannsynlighet for å oppgi at tilgang på boliger er en faktor som gjør det vanskeligere å bosette, når "alt annet" holdes likt. Sagt på en annen måte, kommunelederne som svarer at arbeidsmarkedet gjør det vanskeligere å bosette har størst sannsynlighet for å oppgi at tilgang på boliger er en faktor som gjør det vanskeligere å bosette. På den andre siden ser vi at kommunelederne som vurderer arbeidsmarkedet som noe som gjør det lettere å bosette, har lavest sannsynlighet for å vurdere tilgang på boliger som noe som gjør det vanskeligere å bosette, kontrollert for de andre faktorene i modellen.

Disse funnene viser altså at i kommunene hvor arbeidsmarkedet vurderes som en faktor som gjør det vanskeligere å bosette, er det også en tendens til at mangler på boliger i kommunene ansees som et problem med tanke på bosetting. Dette kan tyde på en slags opphopning av strukturelle hindringer i disse kommunene. Eksempelvis kan et dårlig arbeidsmarked lede til at det bor færre mennesker i disse kommunene, som igjen kan gjøre at det bygges færre boliger, som i sin tur gjør at mangler på både boliger og arbeidsplasser gjør det vanskeligere å bosette.

5. Oppsummering av resultater

Den typen analyser vi har gjort i dette notatet gir en annen type innsikt enn hva man får i den deskriptive rapporten fra Kommunelederundersøkelsen 2010. Mens vi i den deskriptive rapporten i all hovedsak beskriver hvordan svarene fordeler seg mellom to variabler, har vi i dette notatet vist hvordan svarene foredeles seg mellom to variabler, når vi holder en rekke andre variabler likt. Resultatene vi har gjengitt i dette notatet gir således et mer komplekst og nyansert bilde, og mest sannsynlig et mer realistisk bilde av hvordan holdninger og egenskaper ved kommuner virker inn på ulike aspekter ved bosetting av flyktninger. Sammenhengene man finner i den deskriptive rapporten vil man således ikke nødvendigvis gjenfinne i disse analysene, da vi her har fokusert på å undersøke mer sammensatte sammenhenger.

I dette notatet har vi gjort analyser rundt tre problemstillinger.

1) Hvilke faktorer påvirker kommuneledernes vurdering av IMDi's anmodningsnivå for bosetting av flyktninger i 2011?

2) Hvilke faktorer påvirker kommuneledernes vurdering av størrelsen på integreringstilskuddet for voksne i 2011?

3) Hvilke faktorer påvirker hvorvidt kommunelederne vurderer tilgangen på boliger som en faktor som gjør det vanskeligere å bosette flyktninger?

Med tanke på den første problemstillingen kan vi trekke frem følgende hovedresultat: Resultatene viser at kommunelederne i kommunene med lavest innbyggertall har større sannsynlighet for å oppgi at størrelsen på anmodningen fra IMDi gjelder for mange personer, sammenlignet med kommunene med høyere innbyggertall. Kapasiteten i det generelle tjenestetilbudet peker seg ut som en annen faktor som påvirker kommuneledernes vurdering av anmodningsnivået for bosetting av flyktninger for 2011. Her tyder resultatene på at kommunelederne som vurderer den generelle kapasiteten i tjenestetilbudet som en faktor som gjør det lettere å bosette flyktninger, er gruppen som har lavest sannsynlighet for å oppgi at de mener anmodningsnivået fra IMDi er for høyt, alt annet likt.

Hovedresultatene fra analysen av den andre problemstillingen er som følger: Det er i hovedsak to faktorer som påvirker kommuneledernes vurdering av integreringstilskuddet for 2011 som mindre enn tilstrekkelig. Den første er hvorvidt kommunen har bosatt flyktninger i løpet av de siste tre årene. Resultatene her viser at kommuneledere som ikke har bosatt flyktninger i løpet av de siste tre årene, har større sannsynlighet for å oppgi at de mener tilskuddet for voksne er mindre enn tilstrekkelig, sammenlignet med de som har erfaring med bosetting av flyktninger, kontrollert for de øvrige variablene i modellen. Den andre faktoren som spiller inn på kommuneledernes vurdering av størrelsen på integreringstilskuddet er hvordan kommunelederne vurderer arbeidsmarkedet i kommunen. Resultatene viser at kommunelederne som vurderer arbeidsmarkedet som en faktor som gjør det vanskeligere å bosette flyktninger, har større sannsynlighet for å vurdere integreringstilskuddet som mindre enn tilstrekkelig. Dette gjør seg gjeldende når man sammenligner

kommuneledere som har ordfører fra samme politiske parti, har like mange innbyggere i kommunen og lik erfaring med bosetting av flyktninger i løpet av de siste tre årene.

Når det gjelder den tredje problemstillingen, viser analysene følgende: Det er i hovedsak to forhold som påvirker hvorvidt kommunelederne mener at tilgang på boliger er en faktor som gjør det vanskeligere å bosette flyktninger. Det første forholdet som er av betydning for kommuneledernes vurdering av viktigheten av tilgang på boliger er kommunenes sentralitet. Her er det kommunelederne som arbeider i de mest sentrale kommunene som har størst sannsynlighet for å oppgi at tilgang på boliger gjør det vanskeligere å bosette flyktninger. Kommunelederne som arbeider i de mindre sentrale kommunene har lavest sannsynlighet for å oppgi det tilsvarende. Den andre faktoren som er av betydning for kommunelederens sannsynlighet for å oppgi at tilgang på boliger gjør det vanskeligere å bosette flyktninger er deres vurdering av arbeidsmarkedet i kommunene. Her har kommunelederne som mener at arbeidsmarkedet gjør det vanskeligere å bosette flyktninger størst sannsynlighet for å oppgi at de mener tilgang på boliger er en faktor som gjør det vanskeligere å bosette. På den andre siden er det kommunelederne som vurderer arbeidsmarkedet som en faktor som gjør det enklere å bosette som har lavest sannsynlighet for å mene at tilgang på boliger gjør det vanskeligere å bosette flyktninger. Begge disse funnene gjør seg gjeldende når man sammenligner kommuneledere som er like med hensyn til størrelse på kommunene, vedtak om bosetting i 2009 og erfaring med bosetting siste tre år, samt vurdering av erfaring med integrering av tidligere bosatte flyktninger.

Oppsummeringsvis tyder disse tre analysene på at det i all hovedsak er faktorer som kan knyttes til strukturelle forhold ved kommunene som er av betydning for hvorledes kommunelederne vurderer både anmodningsnivået, størrelse på integreringstilskudd og tilgang på boliger. Denne fortolkningen får støtte fra at spørsmålene i analysen som går på holdninger blant kommunenes innbyggere og kommunestyre viser seg å være betydningsløse. Det vil si at bosetting av flyktninger i større grad virker å bero på strukturelle utfordringer, fremfor holdningsutfordringer blant kommunelederne.

Vedlegg A) Resultater fra binære logistiske regresjonsanalyser kapittel 2.

Binær logistisk regresjonsanalyse på sannsynligheten for å vurdere anmodning av bosetting av flyktninger i 2011 som for mange (N=565).

	Modell 1			Modell 2		
	B	Sig.	Exp(B)	B	Sig.	Exp(B)
Under 5000 innbyggere	,518	,033	1,679	,904	,001	2,471
5 til 15000 innbyggere	,128	,043	1,137	,356	,031	1,428
Bosatt siste 3 årene (0=nei, 1=ja).	-1,100	,174	,333	-1,272	,132	,280
Arbeidsmarkedet gjør det lettere å bosette	,346	,177	1,414	,303	,262	1,355
Arbeidsmarkedet gjør det verken lettere eller vanskeligere å bosette	-,186	,425	,831	-,203	,405	,816
Integrering av tidligere bosatte flyktninger gjør det lettere å bosette	-,484	,023	,616	-,391	,079	,676
Integrering av tidligere bosatte flyktninger gjør det vanskeligere å bosette.	,713	,026	2,039	,801	,016	2,228
Den generelle kapasiteten i det kommunale tjenestetilbudet gjør det verken lettere eller vanskeligere å bosette	-,710	,001	,492	-,651	,005	,521
Den generelle kapasiteten i det kommunale tjenestetilbudet gjør det lettere å bosette	-,846	,002	,429	-,752	,007	,471
Vedtatt å bosette i 2009 (0=nei, 1=Ja)	,674	,049	1,962	,509	,165	1,664
IMDi-Øst				,877	,003	2,404
IMDi-Sør				-,133	,705	,875
IMDi-Vest				,203	,505	1,225
IMDi – Midt				-,655	,097	,519
IMDi - Nord				-,890	,012	,411
Constant	-,966	,025	,381	-1,174	,016	,309

Referansekategori for modell 1(konstant): Over 15000 innbyggere, ikke bosatt i løpet av de siste tre årene arbeidsmarkedet gjør det vanskeligere å bosette, integrering av tidligere flyktninger gjør det verken lettere eller vanskeligere å bosette, kapasiteten til det generelle tjenestetilbudet gjør det vanskeligere, ikke vedtatt å bosette flyktninger i 2009.

Referansekategori for modell 2 (konstant): IMDi-indre øst Over 15000 innbyggere, ikke bosatt i løpet av de siste tre årene arbeidsmarkedet gjør det vanskeligere å bosette, integrering av tidligere flyktninger gjør det verken lettere eller vanskeligere å bosette, kapasiteten til det generelle tjenestetilbudet gjør det vanskeligere, ikke vedtatt å bosette flyktninger i 2009.

Vedlegg B: Resultater fra binære logistiske regresjonsanalyser kapittel 3.

Binær logistisk regresjonsanalyse på sannsynligheten for å vurdere det foreslåtte integreringstilskuddet som for lavt (N=804)

	<u>Logit</u>	<u>p-verdi</u>	<u>Oddsratio</u>
Under 5000 innbyggere	-,033	,860	,968
5 til 15000 innbyggere	,100	,665	1,105
Bosatt siste 3 årene (0=nei, 1=ja).	,491	,034	1,634
FRP	-,427	,229	,652
H	,078	,701	1,082
KRF	-,034	,926	,967
SP	-,520	,012	,594
Annet parti	-,555	,043	,574
Arbeidsmarkedet gjør det lettere å bosette	-,717	,000	,488
Arbeidsmarkedet gjør det verken lettere eller vanskeligere å bosette	-,510	,005	,601
Vedtatt å bosette i 2009 (0=nei, 1=Ja)	-,339	,193	,712
Konstant	1,068	,000	2,911

Referansekategori for modell (konstant): Over 15000 innbyggere, ikke bosatt i løpet av de siste tre årene, arbeidsmarkedet gjør det vanskeligere å bosette, AP-kommune, ikke vedtatt å bosette i 2009.

Vedlegg C: Resultater fra binære logistiske regresjonsanalyser kapittel 4.

Binær logistisk regresjonsanalyse på sannsynligheten for å vurdere tilgangen på boliger som en faktor som gjør det vanskeligere å bosette flyktninger (N=877)

	<u>Logit</u>	<u>p-verdi</u>	<u>Oddsratio</u>
Minst sentrale	-,539	,040	,583
Mindre sentralt	-,885	,004	,413
Noe sentralt	-,516	,040	,597
Under 5000 innbyggere	,002	,991	1,002
5 til 15000 innbyggere	,161	,559	1,175
Integrering av tidligere bosatte flyktninger gjør det lettere å bosette.	-,457	,012	,633
Integrering av tidligere bosatte flyktninger gjør det vanskeligere å bosette.	,266	,378	1,305
Arbeidsmarkedet gjør det lettere å bosette	-1,837	,000	,159
Arbeidsmarkedet gjør det verken lettere eller vanskeligere å bosette	-,427	,034	,653
Vedtatt å bosette i 2009 (0=nei, 1=Ja)	-,152	,602	,859
Bosatt siste 3 årene (0=nei, 1=ja).	-,173	,581	,841
Konstant	2,093	,000	8,110

Referansekategori for modell (konstant): Over 15000 innbyggere, ikke bosatt i løpet av de siste tre årene, arbeidsmarkedet gjør det vanskeligere å bosette, integrering av tidligere bosatte flyktninger gjør det verken vanskeligere eller lettere å bosette, ikke vedtak om å bosette i 2009, sentral kommune.